

Stanse dicht bij heuren Gusten ; en de schotel met 'nen berg gele aardappelen dampte, en 't vleesch geurde en alles scheen de gelukkige familie toe te lachen.

En 't mansche katje stond tusschen 't jonge paar, 't eene pootje op Gusten's, 't andere op Stanse's been, al krabben om 'n beetje, als dacht het beesken dat 'n stuksken van hen lekkerder was.

Terwijl hij 't nieuws der verloopene week vertelde, moest zij, al onder de tafel, heuren vriend 'n stootje geven ; en als moeder vertelde dat Stanse de grondige week zoo ziek geweest was, dan gaf Gusten heur 'n stoot... en nu waren ze toch allen blij dat 't gevaar geweken was.

Lekker als op 'nen kermisdag, had hun den noen gesmaakt.

De meid zei niets ; maar terwijl ze de tafel ledig miek, keek ze Gusten eens fijn af en heur hert wenschte zoo gelukkig te zijn als Stanse.

IV.

De uren, als afgunstig om 't genot van samen zijn dat lievende herten smaken, vlogen voorbij ; en de avond spreidde z'n donkeren mantel over den hemel.

In den koestal riepen de koeien om van hunne melk ontlast te worden ; en verder knorden de